

Resolució 75/2020, de 31 de gener

Número d'expedient de la reclamació: 27/2020

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Informació reclamada: Mesures impulsades pel Departament de Presidència.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: És possible que la resposta rebuda no sigui del seu grat, ni hagi estat emesa pel Departament sol·licitat. Això no treu, tanmateix, que la resposta oferta pel Departament de la Presidència dona resposta coherent a la primera part de la seva sol·licitud (encara que sigui per dir que no ha adoptat les mesures sol·licitades) i inadmet justificadament la segona part. I també és adequat a l'ordenament jurídic que sigui el Departament de Presidència el que resolgui la sol·licitud (dirigida al DTASF) perquè era l'interpel·lat per ella i perquè li va ser derivada correctament pel DTASF.

Paraules clau: Generalitat. Persones amb discapacitat. Aparcament. Reclamació contra estimació parcial. Derivació. Informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 27/2020, presentada contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (DTASF) de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 10 de desembre de 2019 la persona reclamant sol·licita: *1. La lista (con el detalle-explicación completa) de las medidas que el Departamento de Presidencia ha considerado necesarias y por lo tanto ha impulsado desde enero de 2015 a noviembre de 2019. 2. Detalle completo de las medidas de fomento que podría impulsar el Departamento de Presidencia en virtud del marco que le ofrece la normativa indicada (no indica cap normativa).* Demana de rebre la informació sol·licitada per escrit i mitjançant correu postal.
3. El 13 de desembre de 2019 el DTASF deriva la sol·licitud al Departament de Presidència, fet que hauria estat comunicat per mitjans electrònics a la persona reclamant el 17 de desembre de 2019.
4. La resolució del Departament de la Presidència del 20 de desembre de 2019 estima parcialment la sol·licitud. Concretament, estima l'apartat primer de la sol·licitud i informa que no ha considerat necessari impulsar mesures de foment de l'accessibilitat als seus edificis perquè entén que no

entren en la categoria d'edificis que hagin de disposar obligatòriament de plaça d'aparcament reservat per a vehicles de persones amb mobilitat reduïda i les estacions de metro més pròximes als mateixos ja són accessibles. D'altra banda, inadmet la segona part de la sol·licitud perquè el que demana no és informació pública que consti a l'Administració. Aquesta resolució hauria estat notificada a la persona reclamant el 13 de gener de 2020.

5. La Reclamació presentada el 14 de gener de 2020 indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a la seva sol·licitud.
6. El 17 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al DTASF i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 24 de gener de 2020 la GAIP rep l'informe del DTASF, que acredita els tràmits indicats pels antecedents 3 i 4 i demana la desestimació de la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *"El dret d'accés a la informació pública es*

garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Desestimació de la Reclamació

Malgrat que el formulari de Reclamació indica que la persona reclamant no hauria rebut resposta a la seva sol·licitud d'informació, en realitat l'informe aportat per l'Administració acredita que se li hauria notificat resposta a la seva sol·licitud el mateix dia anterior a la presentació de la Reclamació.

És possible que la resposta rebuda no sigui del seu grat, ni hagi estat emesa pel Departament sol·licitat. Això no treu, tanmateix, que la resposta oferta pel Departament de la Presidència dona resposta coherent a la primera part de la seva sol·licitud (encara que sigui per dir que no ha adoptat les mesures sol·licitades) i inadmet justificadament la segona part. I també és adequat a l'ordenament jurídic que sigui el Departament de Presidència el que resolgui la sol·licitud (dirigida al DTASF) perquè era l'interpel·lat per ella i perquè li va ser derivada correctament pel DTASF.

En base a aquestes consideracions, és procedent desestimar la Reclamació perquè la sol·licitud de la que deriva va ser resolta correctament amb anterioritat a la seva presentació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 de gener de 2020, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 27/2020 perquè la sol·licitud d'informació de què deriva va ser resolta correctament abans de la seva presentació i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.